

Občni zbor kluba zdravljenih alkoholikov v občini Ljubljana Moste-Polje

USPEŠNO ZDRAVLJENJE

15. aprila ob 17. uri sta imela oba kluba zdravljenih alkoholikov iz Most in Polja svoj III. redni letni občni zbor. Sejna dvorana občinske skupščine Moste-Polje je bila tokrat napolnjena do zadnjega kotička. Med povabljenici so bili predsednica OORK Sonja Čuček, Sonja Vrhovec kot predstavnica občinskega zavoda za socialno delo, predsednik sindikata delovnega kolektiva Emona iz Zaloga, predsednik KZA iz Škofljice, odcepljenega kluba iz Kranja, predstavniki KZA Ljubljana-Center, Domžale, Šiška in Bežigrad, prijavljeni dr. Janez Rugelj, ki je večino prisotnih zdravil, prizadevna in postrtovalna terapevta obeh klubov dr. Koser in dr. Šurlan in medicinski sestra Marta Pogačnik ter Marija Lunder. Vsi omenjeni terapevti nesebično ter toplo prijateljsko že od ustanovitve delajo v obeh klubih po novih metodah, ki jih je začrtala terapija dr. Ruglja.

KZA Moste je bil ustanovljen pred dvema letoma in zaradi velikega števila članov se je že naslednje leto odcepil samostojni klub Polje. Vseč in enako uspešno zaživeli. Iz obeh poročil je bilo razvidno, da danes abstina do 80 % vseh zdravljenih alkoholikov, ki so se vključili v klub po predhodnem zdravljenju v Škofljici; nekaj jih je prišlo tudi s psihiatričnega dispanzerja, posamezniki pa so celo po nasvetu svojega zdravnika poiskali nadaljnjo rehabilitacijo v klubu. Po poročilu o delovanju obeh klubov in ob dilemi posameznikov, koliko časa naj kdo obiskuje klub, je povzel bededo dr.

Rugelj in v svojem klenem govoru razčistil vrsto nejasnosti ter začrtal svojim nekdanjim, iz srca mu vdanim pacientom jasno pot nadaljnje abstinence. Le tako ne bodo ponovno zapadli v kronični alkoholizem, te doslej najpogostejše in za posameznika, narod in družbo najusodnejše kronične bolezni. Ker nobena kronična bolezen ni ozdravljiva, bo na poti abstinence vztrajal le oni, ki bo v klubu nenehno, tovariško in nesebično pomagal onemu, da je recidiviral ter ga spet pripeljal na pot abstinence. Ta pomoč je kot pomoč staršev otrokom, ki ne iščejo nobenega povračila in delajo vse iz

ljubezni. Klasična psihiatrija prav zato ni uspela prebiti zid neodzivnosti družbe, ker je pacienta samega pustila v svet zdravih, da je zataval na stara pota. Zato ni mogla pokazati uspehov in pacienti so bili v bolnišnicah le na daljšem iztrežnjevanju. Tovariško sodelovanje zdravljenec in terapevtov pa ustvarja trdno vez in jo s tem osvešča. Prej je bilo izkustvo pomoči tuje, zato ni bilo trajnih uspehov. Zda pa organizirani rehabilitiranci izpričujejo, da je tudi alkoholizem ozdravljiv. Tako mora obiskovanje klubov ostati nenehno, kot je nenehna družina, v kateri člani živijo.

Z burnim aplavzom so vsi prisotni pokazali, kako so jim šle besede njihovega vodje do srca in jim dale moči vztrajati še naprej.

Razvila se je zanimiva in plodna debata, nakar so podelili priznanja članom, ki že dve leti abstiniirajo. Toplo in prisrčno so jim z dr. Rugljem vsi stisnili roke in jim zaželeli še nadaljnjo abstinenco. Nato so izvolili nova odbora. Sledila je skromna zakuska s prisrčnim prijateljskim razgovorom, sproščenim smehom in toplim občutjem, da so prijatelji med prijatelji.

Zal smo pogrešali predstavnike vseh neomejenih delavskih organizacij, podjetij, ki jih v Mostah ni malo, pa bi po našem mnenju bili gotovo zelo zainteresirani za to, da njihovi delavci abstiniirajo, saj le trezni in delu predani delavci lahko ustvarjajo to, kar od njih pričakujemo. Prav tako ni bilo nobenega predstavnika množičnih organizacij niti občinske skupščine, čeprav so bili povabljeni.

M. J.

Redna letna konferenca občinske gasilske zveze Ljubljana Moste-Polje

Sedemnajstkrat nad rdečega petelina

Po sklepu upravnega odbora OGZ Ljubljana Moste-Polje je bila letos sklicana delovna konferenca, ki so se je udeležili predstavniki, poveljniki in tajniki naših GD. Mandatna doba UO naše zveze traja dve leti in volitve bomo imeli prihodnje leto.

Konferenca je bila v zadržnem domu v Zadovru.

Poročilo o delu UO in OGZ je podal tajnik zveze Jože Vidmar, blagajniško poročilo pa je podal blagajnik zveze gasilski častnik Franc Kocjančič.

V poročilu je bilo poudarjeno stališče o dogodbah v zadnjem času, ko so se italijanski irendenti skušali lotiti dela našega ozemlja. Zato moramo gasilci še bolj strniti svoje vrste in se pripravljati za morebitno nevarnost, ki bi pretila našim narodom. Koliko naših članov je padlo, umrlo v taboriščih, kot so Rab, Gonars, bilo ubitih v gramozni jami, na Urhu! Vse to je bilo delo italijanskih fašistov in domačih izdajalcev. To so bile uvodne besede tovariša tajnika.

V preteklem letu je UO OGZ skušal čimbolj racionalno razporediti finančna sredstva, ki pa se niso dovolj velika, da bi ustrezala željam posameznih gasilskih društev. Ugotovljeno je bilo, da naša društva že razpolagajo s sodobno opremo, tako da so kos nalogam. Odgovornost do opreme in orodja se mora po naših družtvih bolj poostri. Precejšen del finančnih sredstev smo vložili v gradnjo gasilskih domov v Bizoviku in za adaptacijo doma v Zalogu. Ta dva doma se nista popolnoma končala. Predvidena je adaptacija domov, ki so že dotrajani. V preteklem letu so bila nabavljena štiri nove motorne črpalke Rozenbauer, ki so jih dobila GD Prežganje, Senožeti, Bizovik in Smartno. Plačan, a še nedobavljen je kombi za GD Se-

nožeti. Tako porabljenega sredstva nam dajejo upanje, da je zveza delala pravilno in korist gasilcev in občanov. Skrbeti moramo tudi za usposabljanje in delo s pionirji in mladino. To je zaledje, iz katerega bomo črpali bodoče gasilce, ki bodo nadaljevali naše delo. Po določilih nove ustave bo prišlo do reorganizacije slovenskega gasilstva, in sicer do ustanavljanja požarnovarnostnih interesnih skupnosti, ki bodo osnovane na medsebojnem dogovarjanju in korist demokratičnega odločanja in usmerjanja tvorcev naših družbenopolitičnih organizacij. Požarna skupnost naj bi združila vse interesne dejavnike, ki so zadoščeni, da skrbijo za požarno varnost, da z medsebojnim družbenim dogovorom zagotovijo finančna sredstva za nadaljnje delo naše organizacije. Posebna povezava bo potrebna med krajevnimi skupnostjo in štabom za SLO in CZ ter samimi gasilskimi društvi.

Obračun dela štaba odreda oziroma poročilo operativne se je začelo s tekmovanji naših društev. O tem ne bi kazalo poročati, ker je bilo že objavljeno v preteklih številkah našega glasila.

STROKOVNA VZGOJA

V preteklem obdobju so se naši gasilci usposabljali na raznih tečajih

v okviru društev OGZ ali MGZ Ljubljana. Tako so imeli tečaj za gasilce v SAP in uspešno ga je opravilo 10 članov; 8 članov je opravilo izpit za gasilskega podčastnika, 4 podčastniki so prevedeni v častnike, eden pa je opravil izpit za višjega gasilskega častnika. Naš cilj ni, da imamo podčastnike in častnike za nošenje čina; stremimo za tem, da imamo strokovnjake, ki usposabljajo naše pionirje, mladince in člane. Tečaj za strojnike je uspešno opravilo 29 gasilcev iz 10 društev.

Zenska gasilska desetina GD Sostro s svojim vodjem Ivanom Trkovom. Desetina bo nastopila na letošnjem republiškem tekmovanju. Želimo ji kar najboljšo uvrstitev

Ob celodnevni prireditvi v Ljubljani Za Kumrovec in Kozjansko je 30 gasilcev dežuralo. Vsakoletne komemoracije na Urhu se je udeležilo 85 gasilcev.

TEHNIČNA OPREMLJENOST

Opremljenost društev z vozili in črpalkami se približuje zaključni fazi. Društva imajo danes že 15 črpalk Rozenbauer, 12 kombijev in 4 teža vozila. Posvetili bomo morali več pozornosti nabavi zaščitnih oblek, posebno za zaščito dihal.

Po končanih poročilih se je razvila živahna razprava predstavnikov društev.

Konferenco je pozdravil tudi predsednik MGZ Ljubljana Mirko Kušar. Vsi udeleženci konference so se zadržali tudi naprej v razgovoru pri mali zakuski.

IVAN KOS

POLEMIČEN ZAPIS

Čemu naj služijo otroška igrišča?

Pod mojim oknom je asfalt. Parkirni prostor. Avtomobili. Ne samo avtomobili, tudi otroci so. Žogajo se, kotalkajo. Včasih rišejo po asfaltu. Rišejo sonca, rože, drevesa in otroke, pa šotore, avtomobile, metulje in pikapolonice. Pripelje avto in skrije sonce, prepodi otroke, guma kolesa povzroči šotor in pikapolonice, uniči delček ustvarjenega.

Nekaj metrov vstran je zelenica. Otroci se love po travi. Odpre se okno nekje daleč nad mojim in razleže se gromek glas med stolpnici: „Dol s trave, kako bo zelenica uspevala, če boste vse sproti potepali!“ Otroci zbeže na drugo stran stolpnice. Kako bodo pa otroci rasti, če se ne smejo igrati, skakati, prekaljevati svoj pogum in primerjati spretnosti med seboj? Le kako? Naj raste travica, nenadoma oboževana in nedotakljiva paša za naše skomercializirane oči! Tam za stolpnico je peskovnik. Ne, bil je peskovnik. Marljivo gospodinjstvo se znošile mivko s peskovnika v lončke, v katerih rastejo kaktusi. Seveda, kaktusi morajo rasti in cveteti! Otroci? Otroci naj čofotajo po luži, ki ostaja po dežju v izpraznjenem peskovniku, naj premetavajo smeti, ki se nabirajo v njem. Otroci naših gospodinj sedaj ne morejo peči potiček, ne morejo se igrati male gospodinjke, ne morejo biti gradbeniki, ne morejo zidati čudovitih gradov. Naj cveto kaktusi, naj raste nenegovana trava (ki bi z rednim košenjem in gnojenjem rasla kljub otroški igri), naj se sveti avto, ki je zapeljal na sonce! Živel osebni standard, dol z našim neprecenljivim bogastvom, ki naj se vzgaja v kletih in se potika po cestah med stolpnici.

Ne, to si ne priznamo radi, pa vendar je tako. Igrišča ni! Pa vendar vemo, da mora otrok del svojega časa preživeti na prostem, v bližini svojega doma. Če igrišča so, so večnoma zapuščen, z nevarnimi gugalnicami, vrtljaki in morda še klopec. Ne, to niso igrišča, to so zabavišni prostorčki, saj naj bi igrišče pomnilo šole za življenje z drugačnimi, ustvarjalnimi iglami. Igrišče naj bo

prostor, kjer otrok spozna osnovne življenjske zakonitosti, pa naj bodo to zakonitosti, ki vladajo med ljudmi, v svetu rastlin in živali ali v fizikalno-kemičnih procesih. Otroška igrišča naj se spremenijo v delovišča z dinamičnimi iglami, ki so lahko prenosljiva in večnamensko uporabna. Igrišče naj ne bo le raven, statično opremljen prostor, razporejen naj bo tako, da bodo otroci lahko nemoteno „delali“ v kotičkih. Najbolj znan in tudi najbolj razširen delček igrišča je PESKOVNIK. Ob njem naj bo voda, sicer se mivka seže v kup sipkega in neuporabnega peska. Če ni vode, naj vzgojiteljice in starši poskrbe, da bo mivka vedno mokra.

Delček igrišča je VRT, na katerem otroci negujejo cvetje, sadijo, sejejo, okopavajo, zalivajo, predvsem pa pazijo, da nihče ne pohodi njihovega vrta in tega, kar so vzgojili sami.

V drugem delu igrišča je GRADBIŠČE z različnimi lesenimi, plastičnimi ali drugačnimi gradbenimi oblikami, s katerimi otroci zidajo, sestavljajo, zabijajo, pregrajujejo, realizirajo svoje kombinacijske zamisli.

Igrišče naj ima KOTIČEK ZA MIRNE IGRE, kamor se otroci lahko umaknejo in so nemoteni pri svojem vživljanju v razne vloge in kjer so tudi igrala takšna, da jih k temu spodbujajo. Klop, miza, čoki, tja si deklice prinesejo punčke, vozičke in vso drobno ropotijo, ki jo male mame skrbno nosijo s seboj. Tukaj se otroci pomenjujejo, gledajo lutke, poslušajo pravljice, se umaknejo pred vetrom in premočnim soncem.

GRIC poleti izrabimo za posta-

vitev toboganov, za hojo, kotaljenje in podobno, pozimi pa bo to najbolj privlačen del igrišča za smučanje, sankanje, spuste.

RAZGIBALNI DEL IGRISČA je sestavljen iz plezal, zviral, impregniranih drog, sestavljenih v ovire, čokov, trgovil in gugalnic, ki niso več klasične gugalnice, temveč so to obešene avtomobilske gume, vrvi z vozli, kar vse visi nad mivko, ki je lahko ograjena, da so otroci zaščiteni pred tistimi, ki tečejo mimo in obratno.

ČOFOTARNIK, KORITO, POTČEK, TUŠ s stalnim pretokom sveže vode in tlakovano okoličo, da se hitro čisti in suši, poleti navdušujejo otroke in jim nudijo užitek brezskrbne igre z vodo, ki si je običajno ne sme privoščiti zavoljo strogega nadzora odraslih. Bazen je lahko visok 20 do 40 cm.

PROMETNI KOTIČEK je del igrišča, ki je namenjen predvsem starejšim predšolskim otrokom. Ta prostor je lahko stalen ali pa občasen, ko si križišče, ceste, poti, črpalke, prometne znake in podobno otroci postavijo le za dan ali morda nekaj dni, potem pa vse to shranijo za odobne igre v igralnici v zimskem času.

ROBINZONSKO IGRISČE (tako poimenuje knjiga Zveze prijateljev mladine otroška igrišča) je naraven prostor velike razsežnosti in igrišče zase. Menim, da bi robinzonski kotiček lahko imela tudi manjša igrišča, na katerih je domiselno pripravljati nekaj igral, ki bodo otroku ugajala in pravilno usmerjala želje po merjenju moči, spretnosti, zmogljivosti, iznajdljivosti. To so rogovile, grmovje, leseni sodčki, nekaj večjih kamnov, lesen štor, narejen iz brun

ali fižolovk, zapuščen kmečki voz, zavarovano kunišče, kjer otroci pečejo kostanj, krompir, jabolka, doživljajo taborniške ure. Seveda pa je takrat pozornost vzgojiteljice močno povečana.

TRATO naj bi imelo vsako igrišče, saj nudi neomejene možnosti za vse vrste igre, predvsem pa za gibalne igre. Trata je lepa in odporna, če je pogosto pokosena (na 10 dni) in dvakrat letno pognojena. Če imamo SHRAMBO za igrala in orodja, lahko igrišče obogatimo s telovadnim orodjem in v njej shranjujemo vse drobne pripomočke, kot so lopatke, kangeljice, žoge, posodice, kamione, kolesa, skiroji, kotalke, vrvi, obroči, zalivalce za vlaženje mivke, drobnejši gradbeni material, ki ga otroci prenašajo v košarah, poleti odjeje za sončenje, pozimi sanke, smuči ipd. Igrišče mora biti vsak dan sproti pospravljeno in urejeno. Le tako se ohrani, otrokom pa privzgamajmo pravilen odnos do skupnih stvari. Zelo primerno je, če je pri shrambi tudi stanišče.

Aktivna prisotnost vzgojiteljice na igrišču je pomembna, saj lahko včasih z manjšo pripomočki obogati igro otrok in ji da vsebinski in časovno lobji pomen. Vzgojnovarstveni zavodi, ki imajo igrišča, zaprtega tipa, igrišča laže vzdržujejo in jih tudi ohranjajo. Kjer je igrišče odprto je predvsem v mestnem naselju vzdrževanje oteženo, saj množica otrok uporablja igrišče ves dan, igrala hitro dotrajajo in se uničijo. Vsako igrišče se vsako leto znova obnavlja, večje investicije pa so zelo drage. Redki so tisti porabniki igrišča – tukaj mislim predvsem mladino in starše – ki imajo pravilen odnos do igrišča kot skupne družbene lastnine. Vse več je takšnih, ki jim za vsa prizadevanja vrtec in KS ni mar, obnašajo se neprimerno in s svojim vedenjem kvarno vplivajo na mlajše otroke.

ZMAGA GLOGOVAC

Taborniki v Beli krajini

24. marca je taborniški odred ČRNI MRAV pripravil izlet v Belo krajino, v del domovine, za katerega smo ugotovili, da ga večina pozna samo iz knjig. Z dvema avtobusoma smo se odpeljali proti krajem, kjer so gradili temelje naše domovine. Bili smo v Novem mestu, Metliki, Črnomlju, Kočevju in v Bazi 20. Povsod smo si z zanimanjem ogledali znamenitosti. Ob veličastnem spomeniku 1250 belokranjskim borcem, ki so dali življenja za svobodo, smo podelili priznanja in nagrade članom, ki so dosegli najboljše rezultate na odrednem preizkusu znanja.

Polni lepih vtisov smo se zvečer vrnili domov.

INDOS

Industrija transportnih in hidravličnih strojev

LJUBLJANA — MOSTE, Industrijska c. 3

PROIZVAJAMO:

- baterijske viličarje VE-600 kp
- baterijske viličarje VE-1000 kp
- baterijske viličarje VE-1200 kp
- baterijske viličarje VE-1500 kp
- baterijske viličarje VE-2000 kp
- diesel viličarje VD-1500 kp
- diesel viličarje VD-2000 kp
- diesel viličarje VD-2500 kp
- diesel viličarje VD-3200 kp

MLADINSKI AKTIV V MOSTAH

Mladinski aktiv v KS Moste je bil ustanovljen 24. aprila 1974.

Pri volitvah se je pokazalo, da je mladina, ki je usposobljena za delo v družbenopolitičnih organizacijah, kot tudi v šolah in temeljnih organizacijah – skratka pripraviti se mora za življenje v naši samoupravni družbeni skupnosti za dobrobit našega delovnega človeka.

Zato vabimo mlade, da se tvorno vključujejo v delo in življenje mladinskega aktivna kot nosilca družbenopolitične dejavnosti mladih v krajevni skupnosti.

DUŠICA MLADENOVIC

ODDELČNE KONFERENCE

Druga „serija“ poskusnih oddelčnih konferenc na osnovnih šolah je za nami. Poskus je uspel in v prihodnjih šolskih letih bo ta oblika dela razširjena in postala redna oblika pregledov in analiz prizadevanj šolskih kolektivov, tj. učiteljev in učencev. Na sliki: učenci 8. b na oš Ketteja in Murna pri svojem drugem obračunu.

ŠUMI SE SELI V MOSTE

Ko se je Šumi leta 1968 priključil živilskemu kombinatu Žito, so izdelali srednjeročni razvojni načrt, ki je terjal tudi gradnjo nove tovarne. Sedanji prostori v Gradišču namreč niso primerni za večjo mehanizirano proizvodnjo konditorskih izdelkov.

Ob podpori in razumevanju vseh drugih TOZD kombinata Žito so ob Šmartinski cesti začeli (pretežno z lastnimi sredstvi) graditi nove proizvodne prostore, ki bodo v sklopu drugih obratov kombinata. Dela gredo h kraju in Šumi se bo predvidoma junija preselil v Moste. Sedanje delovne prostore v Gradišču bodo prodali skladu za urejanje mestnega zemljišča občine Center. Prodajalna v Gradišču bo ostala.

Tako vse kaže, da bodo kmalu odstranjeni dimniki Šumijeve tovarne v Gradišču, ki po mnenju Ljubljančano kazijo videz Trga Revolucije.

Združenje rezervnih vojaških starešin

PESTER PROGRAM

ZRVŠ Ljubljana Moste-Polje je pričela z uredničevanjem svojega programa vojaškega usposabljanja in idejno-političnega izobraževanja rezervnih vojaških starešin za leto 1974. Program izhaja iz osnutka triletnega programa za obdobje 1974–1976. Osnovna tematika se nanaša na oblike in metode vojskovanja v sovražnikovem zaledju. V letošnjem letu se bo obravnavala predvsem tema:

okupacijski sistem v sodobnih razmerah. Program je sestavljen iz dveh delov: obveznega in dopolnilnega. Prvega strokovnega predavanja, katerega vsebina je bila vezana na vprašanja iz vojaške teorije in taktične vaje za taktično orientacijski pohod v letošnjem letu. se je udeležilo veliko rezervnih vojaških starešin, kljub starosti in činu!

VILKO SLUGA